

בְּדָקָא יֵאוּת ועל כל זה עולה ומסתלקת התפילה של האדם בין שתי זרועותיו של ז"א בחבוק של אהבה כראוי, וְאֵיִהִי והיא נעשית בסוד הכתוב **מְקַטְרַת מִר וְלְבוֹנָה מִכָּל אֲבָקַת רוּכָל**.

אסור לו לאדם לטעום כלום קודם התפילה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסִיר לִיָּה לְבַר נָשׁ לְטַעוֹם כָּלוּם, עַד דִּיכּוּל מִלְּפָא עֲלָאָה, אסור לו לאדם לטעום כלום קודם התפילה עד

שיאכל המלך העליון ז"א וּמַאי אֵיִהוּ ומהי אכילת המלך **עֲלוּתָא** זוהי התפילה

כי על ידי תפילה אנו מעלים מ"ן עד רום המעלות ומתייחדים כל הפרצופים ונמשך השפע

לזו"ן. **וְעֲלוּתָא דְּבַר נָשׁ כְּגוֹוֹנָא דָּא** ותפילת האדם היא באופן זה כמו

מעשה הקרבנות, **בְּקַדְמִיתָא מְזַמֵּין לְדִיוֹקְנֵין דְּחַקִּיקֵין**

בְּכוֹרְסִיָּא בתחילה מזמין לארבע חיות הקודש החקוקות בכסא **עַל אֵינוֹן**

בְּרִיִּין דְּמַתְּפִשְׁטֵי רוּחֵין דִּילְהוֹן שישרו על אותם הבריות דמתפשט

הרוח שלהם עליהם והם הבהמות והעופות הטהורים הראויים לקרבן (ס"א יְסוּדָא)

יְחוּדָא בְּהַאי עֲלָמָא מְנַיְהוּ ויסוד האחיזה של אותם הרוחות בזה העולם

הוא מהחיות הטהורות האלו **וְהֵיִינוּ דְּכַתִּיב** וזהו שכתוב (תהלים ק"ד) **מָה**

רַבּוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ ה' כָּלֵם בְּחַכְמָה עשית ואנו אומרים את זה ביוצר כדי

להורות על כך **דְּאֵיבְרִין דְּאֵתְחַזוּן לְקַרְבָּנָא רוּחָא דִּילְהוֹן**

מַתְּפִשְׁטֵי עֲלֵיִהוּ אַרְבַּע דִּיוֹקְנֵין וּמְזַמֵּן עַל בְּרִיִּין אֵלֵין

שהאברים הראויים לקרבן על גבי המזבח הרוח של החיות החקוקות בכסא מתפשט עליהם

ומזומן על אותם הבריות. **וְהֵינּוּ דִקְאֲמַרִּינָן** וזהו שאנו אומרים **וְהָאֲפֻנִים** וְחֵיזַת הַקּוֹדֵשׁ שֶהם ד' חיות שבמרכבה **וְכַל אֵינוֹן חֵיילִין אַחֲרֵינוּן** **דִקְא מְתַפְּשֵׁי מִנֵיהוּ** וכל אותם ממונים אחרים על העופות והבהמות

המתפשטים מהם, כי את כולם אנו מזמנים שישתתפו איתנו בתפילה.

על ידי התפילה עושים פעולות הקרבן וכולם עומדים על השולחן לקבל השפע **וּלְבַתֵּר פִּהֲנָא רַבָּא קְאָמַר חָד שְׁמָא קְדִישָׁא** ואחר כך הכהן

הגדול או אחד מהכהנים העובד את העבודה אומר שם אחד קדוש, **הֵינּוּ**

וזהו מה שאנו אומרים **אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתְנוּ וְגו'** שהוא בהיכל אהבה.

וַיַּחֲוֶדָא רַבָּא מִיַּחֲדֵי, דֵהֵינּוּ והיחוד הגדול שהוא מיוחד שהוא (דברים

1) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד** ובשכמ"ו שזה סוד היחוד.

וּלְבַתֵּר לְיוֹאֵי קָא מְתַעֲרֵי לְנִגּוּנָא דֵהֵינּוּ ואח"כ הלויים

מתעוררים לנגן על הדוכן שזוהי עבודתם בהקרבת הקרבנות וכנגד זה אנו אומרים פרשת

(דברים י"א) **וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ וְגו'.** **דָּא נִגּוּנָא דְלְיוֹאֵי**

בְּגִין לְאַתְעֲרָא סְטָרָא חָד זהו כנגד הניגון של הלויים שהוא לעורר את צד

הגבורה שבדעת דז"א להמתיקו כי פרשת והיה אם שמוע כבר ביארנו שהיא בחינת הגבורה

ששם יש וחרה אף ה' וכו'. **וּלְבַתֵּר יִשְׂרָאֵל** ואחר שאמרנו שמע שהוא בחינת

הכהן והיה אם שמוע שהוא בחינת לוי אח"כ אומרים מה ששיך לבחינת ישראל העומד על

הקרבן, **דָּא אַמַּת וַיַּעֲיֵב, יִשְׂרָאֵל סָבָא דְקִימָא עַל קָרְבָּנָא**

וזהו אמת ויציב שהוא בחינת ישראל סבא התפארת העומד לקבל את הקרבן. **דָּא הִיא**

דְּרַגְיֵן עֲלֵאִין פְּנִימַאִין ואז אנו בהיכל הרצון שבו כלולות עשר מדרגות עליונות בפנימיות ההיכל וְכִלְא קַיִמָא עַל פְּתוּרָא וכולם עומדים על השולחן לקבל השפע כי בקרבן המזבח נקרא שלחן גבוה ואנו על ידי התפילה עושים פעולת

הקרבן.

אין רשות לאחד מהמלאכים לקבל השפע מהקרבן עד שהמלך ז"א מקבל השפע אַבְל לִית רְשׁוּ לְחַד מְנַיְהוּ לְאוֹשְׁטָא יְדָא וּלְמִיכָל מִן קַרְבְּנָא עַד דְּמִלְפָא עֲלָאָה אָכִיל, אבל אין רשות לאחד

מהמלאכים הממונים וחיות הקודש להושיט ידו לאכול מהקרבן עד שהמלך העליון ז"א אוכל ומקבל השפע וְהֵם שְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת וְשְׁלֵשׁ אַחֲרוֹנוֹת והשפע

של ז"א הם שלש ברכות ראשונות שבתפילת העמידה שבהם הוא נשלם בכל המוחין דאבא ואימא ובשלש אחרונות ששם נעשה היחוד בשים שלום. כִּיּוֹן דְּאִיהוּ אָכִיל,

יְהִיב רְשׁוּ לְאַרְבַּע דִּיּוֹקְנֵין וּלְכָל אֵינּוֹן סְטְרֵין דְּמַתְפַּרְשֵׁן מְנַיְהוּ לְמִיכָל כיון שהוא אוכל אז הוא נותן רשות לארבע הצורות החקוקות

בכסא ולכל אותם השרים הממונים שמתפשטים מהם שגם הם יאכלו ויקבלו השפע השייך

להם.

המשך השפע כל אחד מקבל את הראוי לו

כְּדִין אָדָם דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּכָלִּיל כָּל שְׂאָר ואז האדם התחתון

הכולל כל הצורות, מֵאִידָּ וְנַפְּיֵל עַל אֲנַפּוּי וּמְסַר רוּחִיהָ

וְנִרְמִיהָ לְגַבֵּי אָדָם דְּחֻקֵּיהּ עַל אֵינּוֹן דִּיּוֹקְנֵין משפיל עצמו ונופל

הלימוד היומני

לע"נ יאשיהו בן אסתר זצ"ל

על פניו ומוסר רוחו לגבי המלכות שהיא חקוקה על אותם הצורות וְלֹאֲתַעֲרָא לִיָּהּ
 עֲלֵיהּ בְּדָקָא חָזִי וְלַעֲוֹרֵר אֶת עֲצָמוֹ עַל הַמַּלְכוּת כְּרֵאוּי וְהֵינּוּ לְרֵדֵת בֵּין הַקְּלִי'
 וְלַהֲעֵלוֹת מִשֵּׁם מִ"ן לְמַלְכוּת, וְהֵינּוּ וְזוֹהוּ שְׂאוֹמֵר בְּנִפְּלִית אִפִּים אֱלִיָּהּ ה' בִּשְׁבִיל
 הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא ה' סוּד שֵׁם בִּ"ן נִפְשֵׁי אִשָּׁא אִמְסוֹר נִפְשֵׁי לַהֲעֵלוֹת מִ"ן אֵלֶיהָ.
 תִּלְתֵּי דִּיּוֹקְנֵינִי אֲחֵרְנִי וְכֹל אֵינּוֹן דְּמִתְפַּשְׁטֵי מִנֵּיהּ וְעַל
 יְדֵי כֵן מִתְעוֹרְרִים כֹּל הַשְּׁלֹשׁ צוּרוֹת אַחֲרוֹת וְכֹל אוֹתָם הַמְמוּנִים הַמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶם וְכַגֵּד זֶה
 אֹמֵר, תְּהִלָּה לְדָוִד וְהֵינּוּ זֶכֶר רַב טוֹבךָ יִבִּיעוּ וְצִדְקֶתךָ יִרְנְנוּ שְׁתִּיהֶם
 בְּחִינַת הַזֶּכֶר ז"א, וְאֲחִ"כ כְּבוֹד מַלְכוּתךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתךָ יִדְבְּרוּ רֹמְזוֹ עַל הַמַּלְכוּת,
 כְּלָהּ אֲכִלִי וְאֶתְהַנּוֹן כָּל חָד וְחָד בְּדַחֲוֵי לִיָּהּ כּוֹלֵם אוֹכְלִים
 וְנִיזוּנִים מִהַשְּׁפַע שֶׁל הַיְחוּד כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ.

אחר שהעולמות קיבלו שפעם – יכול האדם לבקש על צרותיו

מִכָּאן וְלְהִלָּאָה לִימָא בַר נָשׁ עָאקוּ דְלִבִּיהּ אַחַר שֶׁכָּבַר כֹּל
 הָעוֹלָמוֹת קִיבְלוּ שִׁפְעָם מִכָּאן וְאֵילֶךְ יֹאמֵר הָאָדָם וַיִּבְקֹשׁ עַל צָרוֹת לִבּוֹ וְשֶׁאֵר
 צָרָכֵי (תהלים כ) יַעֲנֶךָ ה' בְּיוֹם צָרָה וְהֵינּוּ שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ הַתְּפַלֵּל שֶׁה' יִצִּיל אֶת
 הָאָדָם מִכֹּל צָרָה עָאקוּ דְעוֹפְרֵתָא דִּיתְבָּא בְּעָאקוּ וּמִתְהַפְּכֵי
 כְּלָהּ סְנִיגוּרֵינִי עֲלֵיהּ דְּבַר נָשׁ וְכִמוֹ הַמְעוֹבְרַת שִׁוְשַׁבַת עַל הַמְשַׁבֵּר בְּצַעַר
 הַלִּידָה וּמִתְפַּלֵּל שִׁתְהַפְּכוּ כּוֹלֵם לְסַנְגוּרִים עֲלֵיהּ לְהַלִּיץ יוֹשֵׁר בַּעֲדָה.

וְשֶׁלֶשׁ פְּסִיעוֹת שְׁעוֹשָׁה הַכּוֹנֵנָה בָּהֶם לְמִכָּא"ל וְנִבְרִיא"ל
 רְפִא"ל שְׁיַעֲזַר מְשָׁלֵשׁ מַחֲנוֹת שְׁכִינָה וְעַל דָּא פְּתִיב וְעַל